KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 15.5.2014 r.
COM(2014) 274 final

ANNEX 1

ZAŁĄCZNIK

Wniosek

Decyzja Rady

w sprawie stanowiska, jakie ma zająć Unia Europejska w ramach Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia ustanowionej na mocy Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Serbii, z drugiej strony, w odniesieniu do zastąpienia Protokołu 3 do tego układu w sprawie definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej nowym protokołem, który w odniesieniu do reguł pochodzenia odwołuje się do Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia

ZAŁĄCZNIK

Projekt

DECYZJA RADY STABILIZACJI I STOWARZYSZENIA UE–SERBIA nr […]

z dnia […] r.

w sprawie zmiany Protokołu 3 do Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Serbii, z drugiej strony, w sprawie definicji pojęcia „produkty pochodzące" oraz metod współpracy administracyjnej

Rada Stabilizacji i Stowarzyszenia,

uwzględniając Układ o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Serbii, z drugiej strony, podpisany w Luksemburgu dnia 29 kwietnia 2008 r.[1], zwany dalej „układem", w szczególności jego art. 44,

uwzględniając Protokół nr 3 do układu w sprawie definicji pojęcia „produkty pochodzące" oraz metod współpracy administracyjnej, zwany dalej „protokołem 3",

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 44 układu odwołuje się do protokołu 3, który ustanawia reguły pochodzenia i przewiduje kumulację pochodzenia pomiędzy UE, Serbią, Turcją i jakimkolwiek innym krajem lub terytorium uczestniczącym w procesie stabilizacji i stowarzyszenia Unii Europejskiej.

(2) Artykuł 39 protokołu 3 stanowi, że Rada Stabilizacji i Stowarzyszenia, o której mowa w art. 121 układu, może podjąć decyzję o wprowadzeniu zmian do postanowień tego protokołu.

(3) Regionalna konwencja w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia[2], zwana dalej „konwencją", ma na celu zastąpienie protokołów w sprawie reguł pochodzenia obowiązujących obecnie w państwach strefy paneurośródziemnomorskiej jednym aktem prawnym. Serbia i inni uczestnicy procesu stabilizacji i stowarzyszenia na Bałkanach Zachodnich zostali zaproszeni do przystąpienia do systemu paneuropejskiej diagonalnej kumulacji pochodzenia w ramach agendy z Salonik, zatwierdzonej przez Radę Europejską w czerwcu 2003 r. Zostali oni zaproszeni do przystąpienia do konwencji decyzją eurośródziemnomorskiej konferencji ministerialnej z października 2007 r.

(4) UE i Serbia podpisały konwencję odpowiednio w dniu 15 czerwca 2011 r. i 12 listopada 2012 r.

(5) UE i Serbia złożyły swe instrumenty przyjęcia u depozytariusza konwencji odpowiednio dnia 26 marca 2012 r. i 1 lipca 2013 r. W związku z powyższym, zgodnie z art. 10 ust. 3 konwencji, weszła ona w życie w odniesieniu do UE i Serbii odpowiednio w dniu 1 maja 2012 r. i 1 września 2013 r.

---

[1] Dotychczas nieopublikowany.

[2] Dz.U. L 54 z 26.2.2013, s. 4.

(6) Jeżeli przejście do konwencji nie odbywa się jednocześnie w odniesieniu do wszystkich umawiających się stron w ramach obszaru kumulacji, nie powinno to prowadzić do mniej korzystnej sytuacji niż wcześniej w ramach protokołu.

(7) Protokół 3 do układu powinien zatem zostać zmieniony w celu wprowadzenia odniesienia do konwencji.

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Protokół 3 do układu w sprawie definicji pojęcia „produkty pochodzące" oraz metod współpracy administracyjnej zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejszą decyzję stosuje się od [1 września 2014 r.].

Sporządzono w

W imieniu Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Protokół 3

w sprawie definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej

Artykuł 1

Obowiązujące reguły pochodzenia

Do celów wykonania niniejszego układu stosuje się dodatek I i odpowiednie postanowienia dodatku II do Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia[1], zwanej dalej „konwencją”.

Wszystkie odniesienia do „odpowiedniej umowy” zawarte w dodatku I i w odpowiednich postanowieniach dodatku II do Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia interpretowane są jako odniesienia do niniejszego układu.

Artykuł 2

Rozstrzyganie sporów

Spory zaistniałe w związku z procedurami weryfikacji określonymi w art. 32 dodatku I do konwencji, których nie można rozstrzygnąć pomiędzy organami celnymi wnioskującymi o przeprowadzenie weryfikacji a organami celnymi odpowiedzialnymi za przeprowadzenie weryfikacji przekazuje się Radzie Stabilizacji i Stowarzyszenia.

We wszystkich przypadkach rozstrzyganie sporów pomiędzy importerem a organami celnymi kraju przywozu podlega prawodawstwu tego kraju.

Artykuł 3

Zmiany w protokole

Rada Stabilizacji i Stowarzyszenia może zdecydować o wprowadzeniu zmian do niniejszego protokołu.

Artykuł 4

Wystąpienie z konwencji

1. Jeżeli UE lub Serbia zawiadomi na piśmie depozytariusza konwencji o zamiarze wystąpienia z konwencji zgodnie z jej art. 9, UE i Serbia niezwłocznie rozpoczną negocjacje w sprawie reguł pochodzenia w celu wdrożenia niniejszego układu.

2. Do czasu wejścia w życie takich nowo wynegocjowanych reguł pochodzenia do niniejszego układu nadal mają zastosowanie reguły pochodzenia zawarte w dodatku I oraz, w stosownych przypadkach, w odpowiednich postanowieniach dodatku II do konwencji, mające zastosowanie w momencie wystąpienia. Jednakże począwszy od momentu wystąpienia reguły pochodzenia zawarte w dodatku I oraz, w stosownych przypadkach, w odpowiednich

[1] Dz.U. L 54 z 26.2.2013, s. 4.

postanowieniach dodatku II do konwencji należy interpretować w taki sposób, aby umożliwić dwustronną kumulację wyłącznie między UE a Serbią.

Artykuł 5

Postanowienia przejściowe – kumulacja

1. Bez uszczerbku dla art. 3 dodatku I do konwencji przepisy dotyczące kumulacji, o których mowa w art. 3 i 4 protokołu 3 do układu, w brzmieniu przyjętym przez Umawiające się Strony w chwili zawarcia układu[2], nadal mają zastosowanie między UE a Serbią do czasu wejścia w życie konwencji w odniesieniu do wszystkich Umawiających się Stron, wymienionych w tych art. 3 i 4.

2. Bez uszczerbku dla art. 16 ust. 5 i 21 ust. 3 dodatku I do konwencji, w przypadku gdy kumulacja obejmuje tylko państwa EFTA, Wyspy Owcze, UE, Turcję i uczestników procesu stabilizacji i stowarzyszenia, dowodem pochodzenia może być świadectwo przewozowe EUR.1 lub deklaracja pochodzenia.

[2] Dotychczas nieopublikowany.